

med Franco-Spanien og til at tage Del i og understøtte ethvert Initiativ inden for UNO, som tilstræber at udslette den Trusel mod Verdensfreden, som det fascistiske Spanien er.»

Ordføreren for Forslagsstillerne (Nørlund) indledede med at udtale, at Danmarks Forhold til det fascistiske Spanien er et Spørgsmaal, som følges med overordentlig Interesse af vide Kredse i Befolkningen. Der var efter hans Opfattelse »en stærkt udbredt Opfattelse af, at Danmark som et Land, der har genvundet sin Frihed gennem den fælles Kamp mod de fascistiske Magter, hvor ogsaa vort Folk gjorde sin aktive Indsats, klart og utvetydigt maa fastslaa sin Stilling til den groteske Anomali det er, at en fascistisk Stat, der er kommet til Verden som et af Mussolinis og Hitlers ægtefødte Børn, vedvarende kan nyde godt af og øse Kraft af største Delen af Verdens Anerkendelse. Der eksisterer blandt Folk af i øvrigt meget forskellige Anskuelser en sund Følelse af daarlig Samvittighed over, at det spanske Folk efter Fascismens Fald i det øvrige Europa ikke har faaet Lejlighed til at raade for sin egen Skæbne. Man mener, at Danmark med de Kræfter, som nu engang er vore, er forpligtet til at gøre sin Indsats for at bringe denne Skændighed til Ophør.

Ordføreren gav derefter en Redegørelse for, hvordan Fascismen i sin Tid var kommet til Magten i Spanien, ligesom han omtalte de nuværende Forhold i Spanien, Danmarks Handelsforbindelse med dette Land samt andre Magters Holdning over for det, derunder ogsaa de Synspunkter, som var gjort gældende inden for De Forenede Nationer. Danmark stod stadig i diplomatisk Forbindelse med Spanien, og vor Handel med Spanien havde Vinteren igennem ligget paa et højt Niveau paa Grundlag af den Handelsaftale, »som det var en af Regeringens første Handlinger at forny«. Han havde med Tilfredshed set Meddelelser om, at man — aabenbart ikke uden Sammenhæng med det Røre, der havde været om Sagen herhjemme — vilde lade Handelsaftalen udløbe den 1. April, men havde til Gengæld med mindre Tilfredshed set, at Samhandelen i April stadig var betydelig.

Ordføreren sammenfattede, hvad han havde sagt, saaledes: »Franco-Spanien er et fascistisk Styre, som er oprettet ved Hjælp af Aksemagternes Indsats, der har udviklet sig til et Centrum for fascistiske Intriger og derigennem udgør en Fare for Verdensfreden. Danmark er interesseret i og moralsk forpligtet til at gøre sit til, at det spanske Folk med det snarest faar Lejlighed til selv at genoprette sit demokratiske Styre. Det vil være i Overensstemmelse med en stærk offentlig Mening, at der fra dansk Side tages et Initiativ i denne Sag. Den bedste Vej, man kan gaa, vil efter vor Opfattelse være at af-